Handschrift

Klosterneuburg (?) 13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1014
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

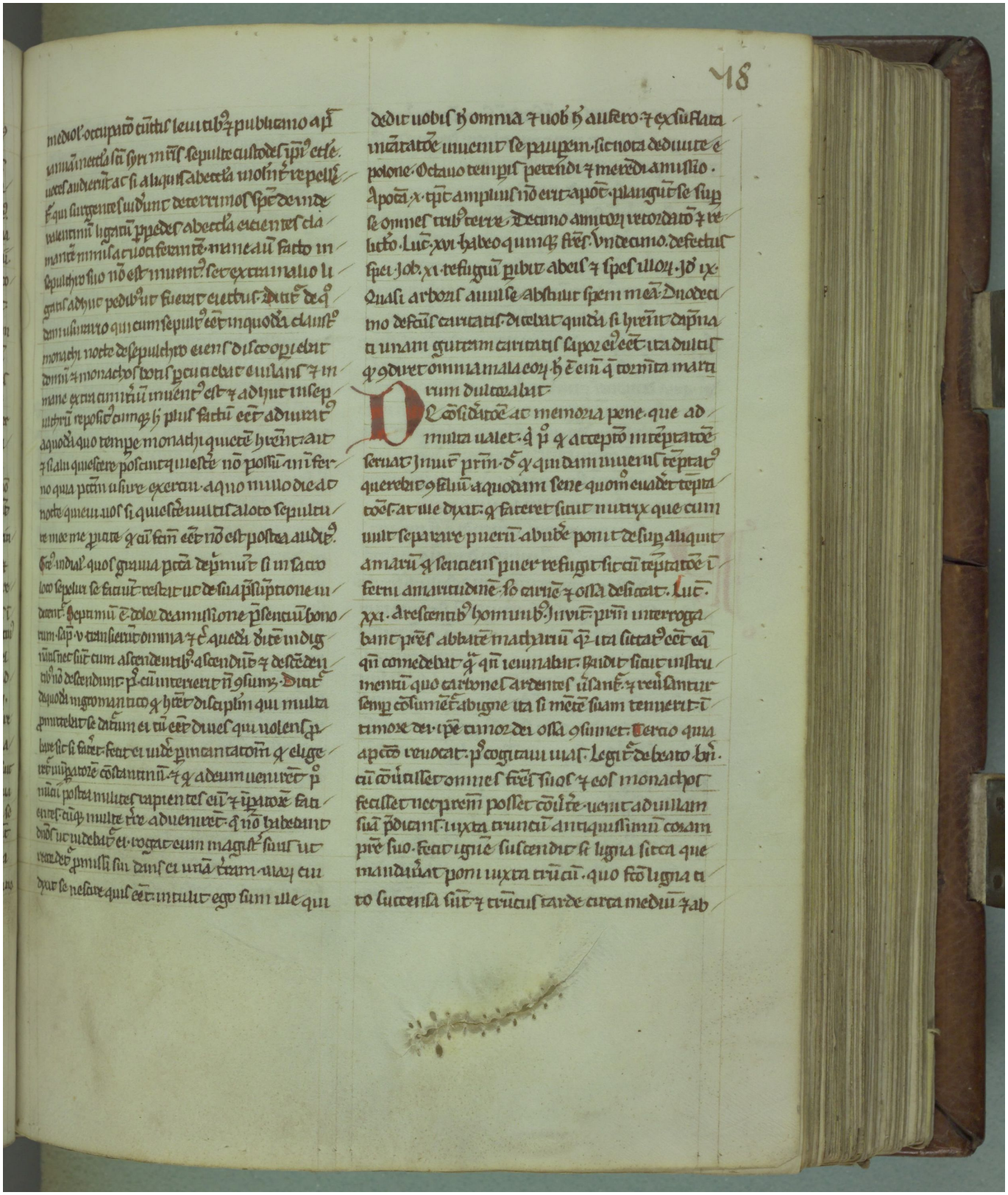

48

medol' occupato cultus leui tub' & publicamo ap̄
uma mente sa' syri mīs sepulte custodes ipi' et le
uites audentiat ac si aliquis abectā uolint repell
ē qui surgentes iudicant deterrimos spēdeinde
uenientiū ligatis pedes abectā eicientes cla
mante mimisa uocaferantē mane au sacto in
sepulchro suo nō est inuentus set extra in alio li
gatis adhuc pedibus fuerunt eiectus. Dicit deq
dam iuuenis qui cum sepult' esset in quodā claust'
monachi nocte de sepulchro eiens discooperiebat
domū & monachos totus pcussiebat cultans & in
mane extra aliū inuent' est & adhuc in sep
ulchrū reposit' cumq; h' plus factū esset adiuuat'
a quodā quo tempe monachi quiete hirent aut
& si alū quiescere poscunt quiescere nō possū ani fer
no qua pcīn usiue exercui. a quo nullo die at
nocte quiescere uolo si quiescere uultis a loco sepultu
re meo me pcate q̄ cū fem esset nō est postea audit'.
Ge' in dial' quos grauia pcā depnuit si in sacro
loco sepelir se fiat uel dicit uel de sua pssuptione in
dicent. Hepnuū e dolor de amissione pscentū bono
rum. sap. v transierūt omnia & e quedā dicē indig
nū sunt nec sūt cum ascendentib' ascendit & descēden
tib' nō descendunt p̄ cū interierit nō gsumū. Dicit
de quodā mgro mantuco q̄ hīet dilcplīn qui multa
pmittebat se dictum ei tū esset diuel qui uolens p
bare si fiat. fecit ei uide pmittantatōm q̄ eligere
ut uipatore cōstituū. & q̄ a deum uenire p
uiū postea multes sapientes eū & ipatore fiū
esset. eūq; multe ire aduenire. q̄ nō habebant
dnos ut uidebat ei. rogat eum magist' suus ut
ire det pmissū sui dans ei uīā tram. uay eiu
dicit se nesciere quis esset. intulit ego sum ille qui
dedit uobis h' omnia & uob' h' auferro. & exsiccata
mātatōe inuenit se pauperem. sic nota de diuite e
polone. Octauo tempis peteūdi & meredi amissio.
Apoc. x. tpis amplius nō erit apoc. plangit se sup
se omnes tribus terre. Decimo amtoy retordatio & re
lictō. Luc. xvi. habeo quinq; fres. Vnde decimo. defectus
spei Job. xi. refugiū pibit abeis & spes illoy. Jo' ix.
Quasi arboris auulse abstulit spem mea. Duodeci
mo defēs caritatis. dicebat quidā si hīem dapna
ti unam gutteam caritatis sipoz ei esset ita dulcis
q̄ oduret omnia mala coy h' e cū q̄ tormēta marti
rum dulcorabat.

De cōsidratōe at memoria pene. que ad
multa ualet. q̄ p̄ q̄ acceptō in tēptatōe
seruat. Jnuit prīm. d' q̄ quidam inuenis tēptat'
querebat o stlū a quodam sene quom euadet tēpta
tōes. at ille dicit. q̄ faceret sicut nutrix que cum
uult separare puerū a uberē ponit desup aliquid
amarū q̄ sentiens puer refugit sic eū tēptatōe i
ferni amaritudine. fo carne & ossa desiccat. Luc.
xxi. a resentib' hom unib' Jnuit prīm interroga
bant prēs abbate machariū q̄ ita sitat' esset eq
qui comedebat q̄ qui ieunabat. Iudit sicut instru
mentū quo cartones ardentes ūsant & reūsantur
semp cōsumitur. ab igne ita si mēte suam tenuerit i
timore dei. ipe timor dei ossa consumet. Terao qua
ap cōs reuocat. p' cogitaui uias. Legit de beato bn.
cū cōuisset omnes fres suos & eos monachos
fecisset nec prem posset cōsire. uenit ad uillam
sua. pdicans. uxta truncū antiquissimū coram
pire suo. fecit ignē succendere si ligna sicca que
manducat poni uxta truncū. quo fto ligna u
to succensa sunt & truncus tarde circa medū & ab